

— Z veseljem ogleduje popotnik po našem mestu zdaj nove gladke pota, nove štirne in kanale. Kdor pa gré ravno zdaj po velikem trgu našega mesta, pa vidi, kakošno gnojnico mečejo delavci izpod zemlje, kjer kopljejo velik kanal, si bo skor raji želel na močvirji stanovati, kjer ima saj le vodo pod seboj, kakor v mestu, kjer mu je gnojnica podlaga. Skor nikjer ni po obširnem mestu bilo velikih kanalov, ki bi bili odpeljavali deževnico in snežnico, pa gnojnico iz hiš; le sami požiravniki po ulicah so ljudi slepili, da so mislili, da spod so kanali. Vodo in gnojnico je popivala zemlja pod nami v-se, kar se zdaj preočito vidi. Iz „Rožnih ulic“ celó slišimo, da kar pod podi hišnimi so gnojni odvodniki narejeni, ki se stekajo v ozki ves zablateni kanal. Potlej pa se zdravniki čudijo, da večidel, kadar je kakošna kužna bolezen v mestu, najhuje razsaja v tistem kraju mesta! Če bi se ne bilo celó nič družega zgodilo pod sedanjim mestnim županom kakor edino to, da mesto dobí dozdej popolnoma zanemarjene kanale in se odvrne zdravju mestjanov toliko škodljiva napaka, katero je celó rajni za mesto tako marljivi župan Hradecki prezrl, je že samo to zlat list v knjigi sedanjega županstva.

— (*Pobérki iz raznih časnikov.*) Veliki dunajski časnik „Vaterland“ je prinesel te dni doklado na veliki pol pôli pod naslovom „Die Slovenen in Steiermark und ihre Gegner“, v kateri se s tehtno besedo in na drobno pretresajo vse nesramne laži in natolcevanja, ki jih je zoper Slovence dosihmal na dan spravila „Tagespošta“ s svojimi rokodelci; zlasti baronu Karneri-tu, ki Slovence primerja z „lašкими Tiroljci, ki le na jeziku imajo Avstrijo, v srcu pa vse drugač mislijo“, pošilja ta poslanica v Wildhaus gromovito „Quousque tandem!“ ter ga očitno imenuje grdega opravičivca, dokler ne skaže, kar blodi o Slovencih. Res je čas, da se tudi z nemško besedo v bran postavi pošteni Slovenec, zoper ktereга nemškutarski drhali nobena stvar ni dosti grda, da bi je mu ne bila že podtaknila. In „Tagespošta“ si hinavsko upa še pisati o „Verständigung“! — ona, ki celi čas, kar imamo ustavno vlado, s „Triesterco“ vred družega opravila nima, ko hudobno, črniti in natolcevat Slovence in jim podtikati Avstrii nevarne namena zato, ker vsa vsa naša ravnopravnost obstoji od lani v tem, da se — v prvem, reci — v prvem razredu gimnazije uči kršanski nauk slovensko in da tû in tam kakor bela vrana pride kak odlok v slovenskem jeziku iz kancelije! Kakor slišimo, se je te nemške poslanice štajarskih Slovincov več iztisov v podobi brošurice napravilo, ki se bo razposlala, da pošteni Nemci zvejo, kakošno je orožje, s katerim napadajo prostovoljni ali najeti zasedniki poštene Slovence. Kakor se „Danici“ iz Maribora za gotovo piše, je že uradom samim nemškutarskega zabavljanja preveč in dobila sta „Tagespošta“ in „Korrespondent“ prepoved, da ne smeta za stran ondašnje obletnice, ki so jo napadali dopisúni njuni, kakor da bi bili stekli, ne besedice več črhniti. — Če pravi Nemec slavo poje svojemu „Was ist des Deutschen Vaterland“, mu Slovenec to ravno tako privoši, kakor sebi svoj „Hej Slovani!“ — al če ljubljanski dopisún v „Triesterce“ ne more omeniti „des Herz und Geist erhebenden Liedes“ drugač, kakor da psuje „das Häuflein nationaler Fanatiker“, kakor se je zgodilo to pri popisu, ko je ljubljanska nemška pevská družbica s svojim banderom pozdravljala dunajske pevce na kolodvoru unidan, se moremo le smejati taki predrznosti pisunovi, ki je celó podobna — žabi v znani basni; zraven tega pa, ker ponosno popisuje, da je „fast die ganze gewählte Gesellschaft Laibach's“ takrat na kolodvoru bila, nikakor ne moremo zapopasti tega, kako da sl. vodstvo železnice, ki je unidan za Ogre tako skrbelo, da jih nihče ni na kolodvoru nadlegoval, ni ravno tako skrbelo zdaj za Dunajčane, če je res, kakor dopisún pravi, da je die „ganze“ gewählte Gesellschaft k njim ti-

šala? Uganjke te zastavice ne vémo. — Današnja „Triesterca“ nam je se vé da „iz Ljubljane“ prinesla spet cel koš kosmatih laží. Gosp. župan se lahko smeja, da ga „Triesterca“ črni; gorje mu, če bi ga ona hvalila, kakor hvalisuje moža s 26000 forinti! Ipavci pa so se gotovo za trebuh držali, ko so iz „Triesterce“ prvokrat zvedili, da „imajo že čitavnico“, za katero še sami ne vejo; — da „so pričakovali 8. sept. saj kakošnih 200 ljudi, pa jih je prišla le majhna peščica“, — ker jih je pa vresnici bilo ne le 200, ampak blizo 800, so mogli biti duhovi, da jih dopisún ni vidil; — da „ljudje niso razumeli „novoslovenskih“ govorov“, — ki so jih pa še celó nemškutarji s „krajnsko špraho“ zastopili; — da „je poštar ipavski delal nasprotno demonstracijo in je bežal, — kakor da bi bila beseda v domačem jeziku v Ipavi demonstracija! in če se ne motimo, je bil gosp. poštar z nami na Zémunu. Iz tega sodi spet vsak lahko, da nam je res treba — več norišnice v Ljubljani.

### Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Za „novičarja“ tega nam ostaja danes malo prostora. — V pondeljek se je v doljni zbornici začel spet državni zbor. Bog vé, ali bo za ustavno življenje zdaj kaj več dovršil kakor je opravil poprej v 15 mescih. — V Zagrebu je bil g. Evg. Kvaternik zavolj svojega političnega spisa obsojen za mesec dni v zapor, poostren s samotnim zaporom na 8 dni; zoper to sodbo se je pritožil na bansko stolico. Gospod Mirko Bogović se je v žalost vsem domoljubom odpovedal mestnemu odborstvu. — V političnih zadevah je vse pri starem. Tako tudi na Ogerskem. Ker je težko prerokovati politično vreme, naj povemo, kar nam naš po svetu dobroznani vremenski prerok naznanuje, da prihodnji mesec (oktober) bo kaj lep in topel, listopad pa mrzel, deževen in snežen; zima bo nastopila zgodaj in bo mrzla. V več krajih šoprunške županije se je spet prikazala goveja kuga. — K slovesnosti Hanku na čast v Hořinevsi 7. t. m. je privrelo blizo 10.000 ljudi; bili so ondi tudi Palacky, Rieger in Klaudy, s veliko slavo sprejemani. Nikakoršnega nereda ni bilo kakor je bil 4. t. m. v Podiebradu pri slovesnosti za Turinskega, kjer so vojaki ranili več nedolžnih ljudi, da teče sedaj ostra preiskava. — V Salzburgu je unidan o shodu nemških umetnikov g. državni minister rekel, da „mi Avstrijanci smo le v Nemčiji na pravem mestu, in da vse naše prizadevanje mora biti obrnjeno na edino veliko in mogočno Nemčijo.“ Ali ni edina in mogočna Avstrija poglavna potreba? — Na Laškem se še vsa govorica suče okoli Garibaldi-ta; rana njegova, izprva nevarna, se celi; za gotovo se zdaj pripoveduje, da Garibaldi ne pride pred vojaško sodbo, ampak da on in vsi njegovi se bojo pomilostili brez sodbe, katero pa Garibaldi želi. Ker cesar Napoleon nič noče storiti za Italijo, je kralj z ministrom Ratazzi-tom v taki zadregi, da ga bogel posloviti in drugo ministerstvo izvoliti, ki se bolj tehtno vstopí proti Napoleonu, Kaj pa potem? — V Berlinu trpijo že več dni v državnem zboru pomenki zastran vojaških stroškov, zoper ktere se ustavlja dosihmal mnogo poslancov. — Boj Črnogorcov s Turki je nehal; poslednji dan p. m. je poklical knez črnogorski vse starašine, vojvode in druge veljake na Cetinje, pa jim je nasvetoval o žalostnih sedanjih okoljščinah sprejeti pogoje sultanove, ki jih s silo ne morejo zavreči. 14 reči nek obsega tisti ultimatum, ki pa še niso prav popolnoma znane. — Tudi srbska vlada se bo za zdaj udala temu, kar odvrniti ne more. In tako bo začasno spet mir nastopil v teh deželah, kjer se je poslednji čas toliko krvi prelilo ali so se tolike priprave delale za boj.

Listnica vredništva. Gosp. Fr. B. v G: Dobili.